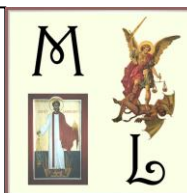

MICHAËL-LAURENS GELOOFSGEMEENSCHAP
NIEUWSBRIEF
Februari 2022

Veel leesplezier,

Maria en Stephan

NIEUWS UIT EIGEN GELOOFSGEMEENSCHAP

VIERINGENROOSTER

- **Zondag 20 februari**, 7^e zondag door het jaar, **10:00** Communieviering, voorgangers: J. Bosboom en J. van Gaans
- **Dinsdag 22 februari**, **10:00** Gebedsviering
- **Zondag 27 februari**, 8^e zondag door het jaar, **10:00** Eucharistieviering, celebrant pastoor: F. Zwarts, m.m.v. Ecclesiakoor
- **Dinsdag 1 maart**, **10:00** Gebedsviering
- **Woensdag 2 maart, Aswoensdag**, **19:30**, Gebedsviering, voorganger diaken: J. Nieuwenhuis, m.m.v. Memento
- **Zondag 6 maart, 1^e Zondag van de Vasten**, **10:00** Communieviering, voorgangers: W. Eurlings en I. Elsevier
- **Dinsdag 8 maart**, **10:00** Gebedsviering
- **Zondag 13 maart, 2^e Zondag van de Vasten**, **11:00** Eucharistieviering, celebrant pastoor: J. Skiba
- **Dinsdag 15 maart**, **10:00** Gebedsviering
- **Zondag 20 maart**, 3^e zondag van de 40-dagentijd, **10:00**, Communieviering, voorgangers: K. van Gestel en J. Bosboom, m.m.v. Ecclesiakoor
- Iedere zondag worden er vieringen vanuit onze parochie uitgezonden; zie hiervoor <https://marthamaria.nl/vieringen/vieringen-luisteren/>
- De Eucharistieviering vanuit ons Eucharistisch centrum wordt om 11:00 uur uitgezonden via [Kerkomroep](#).

NIEUWS UIT ONZE PAROCHIE

Presentatie pastor Gé Nijland

Op 28 januari was in de H. Nicolaaskerk in Baarn een vesperviering waarin de presentatie van pastor Gé Nijland plaats vond. Deze viering is terug te zien op de Martha en Maria [website](#) bij vrijdag 28 januari, tijdstip 14:48 uur.

Pastor Nijland zal in een later stadium persoonlijk kennis maken met alle geloofsgemeenschappen van de beide parochies Martha en Maria en OLV van Amersfoort. De eerste keer dat hij bij ons in De Bilt zal voorgaan is zondag 3 april.

Delen met elkaar: inzameling van producten voor de Voedselbank

In de Vastenperiode van 2 maart t/m 17/18 april (Pasen) willen we als geloofsgemeenschap levensmiddelen inzamelen voor de Voedselbank in onze gemeente De Bilt.

Iedere week maken 125 huishoudens/ gezinnen gebruik van de Voedselbank en halen er de noodzakelijke levensmiddelen op omdat ze zelf te weinig geld wekelijks hebben om boodschappen te doen.

Wij willen ons steentje bijdragen speciaal in de Vastenperiode met de actie: **we delen met elkaar!**

U kunt houdbare levensmiddelen zoals rijst, pasta, soepen, blikken groente, bonen of shampoo, douchegel etc. meenemen naar de Michaelkerk en achterin op het bankje neerzetten.

Wij zorgen dan dat het bij de Voedselbank komt.

U kunt ook geld doneren want er zijn natuurlijk ook rekeningen te betalen zoals energie, water etc. Dit kan op rekening :

NL81RABO 0139241612 t.n.v. Stichting Voedselbank De Bilt.

Kijk voor meer informatie op de website van de voedselbankdebilt.nl

Hartelijk dank voor uw gaven!

Diaconie Michael/Laurens geloofsgemeenschap.

WERKGROEP MALAWI

Michaël – Laurenslocatie De Bilt

van de Martha-Mariaparochie

IBAN: NL03 INGB 0006 5254 47

t.n.v. H. H. Martha-Mariaparochie

Baarn

MALAWI

De Bilt, februari 2022.

Wat had het fijn geweest, als we hadden kunnen beginnen met het goede nieuws. Maar helaas; na de overstromingen in 2019 is Malawi opnieuw door een cycloon getroffen. De eerste berichten spreken van grote schade in vooral het zuidelijke deel. De precieze omvang is nog onvoldoende duidelijk, maar veel gebieden staan onder water en de infrastructuur is beschadigd.

Het landbouwproject in Mwanza en de school in Mangochi lijken gespaard, maar op andere plaatsen wordt geroepen om hulp. We zullen de komende tijd de informatie verzamelen en de berichten met u delen.

Na dit verdrietige nieuws willen we verslag doen van het afgelopen jaar. Want wat leven we in een bijzondere tijd. "Dat is het altijd geweest!", zullen we als antwoord krijgen. "Het is maar net van welke kant je kijkt". Ondanks dat Corona ons doen en laten de afgelopen 2 jaar behoorlijk heeft bepaald, en niet alleen hier, maar zeker ook in Malawi, is men er in geslaagd de school in Mangochi af te bouwen en een landbouwproject in Mwanza uitstekend vorm

te geven. En dat alles is tot stand gekomen, mede dankzij de steun vanuit ons project en mede dankzij de bijdrage van zovelen van u, die hierin geloof en vertrouwen hebben. Maar het zegt ook iets over de veerkracht van de mensen daar.

Zo is de eerste opbrengst van het land gekomen door de oogst van o.a. watermeloenen, bonen, tomaten en bladgroenten en wordt er druk gewerkt aan het verder in productie nemen van de grond.

De gember is geplant en binnenkort zal er ook gestart worden met het planten van knoflooktenen. Het is mooi om te zien, dat er echt wordt uitgetest wat het beste gewas is voor de verschillende bodemsoorten.

Steeds meer mensen zijn nodig om het land te bewerken, zeker in het regenseizoen, en zo wordt dit project ook een werkgelegenheidsproject.

Dat vergt nog wel de nodige inspanning en organisatie en daarom zijn we blij dat aQysta heeft aangegeven de komende tijd ondersteunend aanwezig te zijn. Men maakt nu plannen om het gebied uit te breiden, wat de aanwezigheid van aQysta nog langer garandeert en de begeleiding intensificeert.

Dankzij de huidige techniek kunnen we nu bijna meekijken met de ontwikkelingen in Mwanza. Nog niet op alle plaatsen is de internetverbinding van een zodanig goede kwaliteit dat communiceren gemakkelijk is, maar met Tim van der Linden van aQysta hebben we regelmatig online bijeenkomsten met toelichting over de ontwikkelingen van het landbouwproject.

Het contact met de school in Mangochi verliep wat lastiger. Maar gelukkig is de school in januari gestart; nog wel wat gehinderd door de Corona.

Zo was het wachten op toestemming van de autoriteiten. Men is met een kleiner aantal gestart, maar er wordt snel groei verwacht. De inrichting is aangeschaft, evenals spelmateriaal, terwijl ook toiletten zijn aangebracht. Er zijn ook drie leerkrachten aangesteld. Hoe mooi kan het zijn?

Het afgelopen jaar hebben we ook kunnen bijdragen aan de opleiding van verschillende studenten. Zij zullen t.z.t. het kader moeten vormen waar Malawi zo een enorme behoefte aan heeft. Onlangs kregen we het goede nieuws dat zuster Gloria (zij was hoofd van de kliniek in Neno in 2009, waar het project in 1984 startte!) haar studie in Oeganda voor verpleging en verloskunde succesvol heeft afgerond en zo een stuk deskundigheid toevoegt aan de Servants of the Blessed Virgin Mary.

Onze werkgroep is heel enthousiast over de bereikte resultaten en wij zullen nieuws uit Malawi met u blijven delen via de weekmededelingen, de Nieuwsbrief, het infobulletin, het prikbord achter in de kerk en via de website: <https://marthamaria.nl/gemeenschappen/michaelkerk/malawi>

Een hartelijk dank uit Malawi; een hartelijk dank van de werkgroep.

Een vriendelijke groet,

Eveline Meijer,
Jacqueline van Gaans,
Leonie Eurlings,
Frank Diepstraten

† In de Heer overleden: Johannes Penning

Ter Nagedachtenis: Joop Penning (29-05-1936* 31-01-2022†)

Joop was een echte Martha en Maria parochiaan.

Een Martha, omdat Joop er plezier in had om achter de schermen dienstbaar te zijn voor anderen. Op zondag was hij al meer dan een uur voor aanvang van de viering in de kerk om de boekjes klaar te leggen, de wijwaterbakjes te vullen, de kaarsen bij de offerstandaards aan te vullen, et cetera. Zodra de eerste parochianen binnen kwamen stond hij klaar om met een glimlach iedereen te ontvangen en een boekje te overhandigen.

Ook was hij actief bij het schoonmaken van de kerk. "*Hé jochie, ben je d'r ook al!*" was vaak zijn begroeting als Francois aankwam, direct

gevolgd door de instructies voor die dag. Het schema dat Francois gemaakt had kon dan vaak de prullenbak in.

Op het kerkhof, zeker in de eerste jaren, was Joop onze expert in het snoeien, kantjes afsnijden en buxussen aanplanten. Een koord spannen om de kantjes recht af te steken was een verplichting. En gras op de composthoop een zonde: "*Daar komt onkruid van later ...*"

Joop heeft lang voor het gereedschap gezorgd. Daartoe had hij een slijptol in het baarhuisje gemonteerd. *Schoffels moeten namelijk scherp zijn.* Hoe hij dat voor elkaar heeft gekregen weet Francois nog steeds niet: de slijptol draait volgens hem namelijk de verkeerde kant op. Joop zou eens langskomen voor een les. Zover is het nooit meer gekomen.

Als we dan op de zaterdagochtenden klaar waren, zette Joop z'n hoedje op en liep hij naar huis.

Joop was ook een Maria.

Hij was heel devoot, met een grote devotie voor Maria, met name voor Onze Lieve Vrouwe van Lourdes. Iedere avond bad hij tot haar en vroeg haar

voorspraak voor zijn kinderen, zijn vrienden, de mensen in de kerk, en voor wie er maar plaats was in dat grote hart van Joop.

Toen in 2009 de eerste bisdombedevaart naar Lourdes gehouden zou worden, was Joop één van de eersten om zich aan te melden. Hij wilde nog wel een aantal zaken leren, want de Rozenkrans: die wil je toch mee kunnen bidden? Zo heeft Irene hem de Rozenkrans leren bidden. Met een grote groep uit de Michaël-Laurens gemeenschap zijn we toen naar Lourdes geweest en Joop heeft genoten! En iedere volgende bedevaart weer was hij een van de eersten om zich aan te melden. Groot was dan ook zijn teleurstelling toen het vanwege de Corona crisis steeds uitgesteld werd.

In de Michaëlkerk heeft Joop z'n 'eigen' Lourdeskaars. Bij het beeld van Maria, naast de offerstandaards, staat een kaars met een afbeelding van Maria van Lourdes. Als we het vriendelijk vroegen, mochten we 'm ook wel aansteken als hij er niet was. Bij de uitvaart van Joop stond deze kaars bij z'n kist, alsof daarmee Maria over hem waakte

Zijn passie voor kaarsen kwam ook tot uiting in het feit dat hij dit jaar, kort na Kerst, al begon over de huispaaskaarsen: wanneer konden we die nu eens bestellen ...? *Joop, het is net Kerst geweest; dat duurt nog even!* Ja, het woordje 'wachten' kwam niet in zijn vocabulaire voor ...

Bijzonder was hoe Joop z'n uitvaart al helemaal zelf geregisseerd had: de lezingen en de liederen, met als slotlied natuurlijk *Te Lourdes op de bergen*.

Naast z'n liefde voor Maria was er nóg een vrouw voor wie hij een grote liefde had: z'n al eerder overleden vrouw Agatha. Hij miste haar nog dagelijks. Nu mogen ze weer samen zijn, daarboven. Wat zal Joop gelukkig zijn!

Een eenvoudig maar goed mens is van ons heen gegaan. Met groene vingers en een hart van goud!

Joop: Adieu!

Dankbaar dat hij zo lang in ons midden mocht zijn, delen wij u mede dat, voorzien van het H. Sacrament der Zieken, toch nog onverwacht van ons is heengegaan onze vader, schoonvader, grootvader en overgrootvader

Johannes Penning

Joop

☆ De Bilt, 29 mei 1936

† Utrecht, 31 januari 2022

weduwnaar van
Agatha Penning - Verweij

Johan en Ria

Nel en Ton
Jurrian en Jasper

Ben
Terrence en Michelle
Sharmaine

Marianne en Hans
Samantha en Martijn
Elena, Noëlle
Martijn en Maddie
Maeve

Ruud en Patricia

Corina en Sjaak
Britt
Bo en Mark

Joop is overgebracht naar uitvaartcentrum Tap DELA, Soestdijkseweg-Zuid 265 te Bilthoven, alwaar geen bezoek.

De Eucharistieviering wordt gehouden op dinsdag 8 februari om 13.00 uur in de H. Michaëlkerk, Kerklaan 31 te De Bilt.

Aansluitend vindt de crematieplechtigheid in besloten kring plaats.

*Als u de Eucharistieviering wenst bij te wonen is het in de kerk,
als u loopt, verplicht een mondkapje te dragen.*

Correspondentieadres:
Familie Penning, p/a Molenkamp 24, 3732 EV De Bilt

NIEUWS UIT ONS AARTSBISDOM

Religieuzendag Aartsbisdom Utrecht in Denekamp

De aartsdiocesane ontmoetingsdag voor religieuzen vond dit jaar op 11 februari plaats in het Franciscushuis van de Zusters Franciscanessen te Denekamp. Na de Eucharistieviering en de lunch stond het inhoudelijke middagprogramma in het teken van het synodaal proces. Deze raadpleging van religieuzen is onderdeel van de diocesane voorbereidingsfase van de Bisschoppensynode die op initiatief

van paus Franciscus in 2023 zal worden gehouden.

Met de aanwezige religieuzen werd in Denekamp uitgebreid gesproken over de drie thema's en richtvragen die de Nederlandse Bisschoppenconferentie heeft geselecteerd.

Deze drie thema's zijn: vieren; medeverantwoordelijkheid voor de missie en dialoog in Kerk en samenleving.

In zijn [preek](#) verbond kardinaal Eijk de Evangelielezing van die dag met zijn studententijd op het seminarie. In deze lezing geneest Jezus een doofstomme man. Kardinaal Eijk:

"Jezus verricht enkele rituele handelingen en brengt dan de eigenlijke genezing tot stand, doordat Hij zijn ogen ten hemel slaat, dat wil zeggen bidt, en het verlossende woord 'effeta' uitspreekt, 'Ga open.'

Daardoor worden de oren van de doofstomme man geopend en zijn tong losgemaakt, zodat hij ogenblikkelijk kan horen en normaal spreken. Jezus' zucht is een uiting van zijn medelijden met de doofstomme."

Dit deed de Utrechtse aartsbisschop denken aan de logopediste op het seminarie die de priesterstudenten moest leren om in het openbaar duidelijk

en verstaanbaar te praten – nog een hele kunst aldus kardinaal Eijk. “U kunt waarschijnlijk al wel raden welke bijnaam deze logopediste binnen de kortste keren van de seminaristen kreeg: ‘zuster Effeta’.”

Kardinaal Eijk vergeleek doofheid met een kaasstolp: een doof mens ziet hoe mensen met elkaar praten en communiceren zonder dat hij er deel aan heeft. Hij voelt zich daardoor buitengesloten. Over de huidige Westerse wereld staat een “geestelijke kaasstolp,” aldus de Utrechtse aartsbisschop. “Mensen zien en weten van alles en krijgen een massa informatie over zich heen, die ze nauwelijks kunnen verwerken. Maar hun leven is leeg en ze kunnen de uiteindelijke zin van het leven niet ontdekken. Want doordat ze onder een geestelijke kaasstolp leven, dringt het Woord van God niet tot hen door. Daarvoor zijn ze massaal doof. Maar alleen het mens geworden Woord van God, Christus, kan richting en doel geven aan ons leven. En tevens zijn veel mensen op geestelijk gebied met stomheid geslagen. Doordat de meesten van de inhoud van de Bijbel en het christelijk geloof geen flauw idee hebben, zijn ze op geloofsgebied letterlijk met stomheid geslagen. Ze kunnen er niet over spreken en zeker katholieken kunnen hun geloof amper onder woorden brengen.”

Kardinaal Eijk benadrukte dat Maria (op 11 februari is de Gedachtenis van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes) in haar overgrote liefde voor ons door haar verschijningen – vooral in de laatste eeuwen – meerdere malen te hulp is geschoten om ons van onze doofheid voor Gods Woord te genezen.

“Dat geldt ook voor haar verschijningen te Lourdes aan Bernadette Soubirous van 11 februari tot 16 juli 1858.” De meerderheid van de pelgrims wordt niet genezen, maar iedereen keert geestelijk gesterkt huiswaarts. Kardinaal Eijk: “Dat is exact wat Jezus met het verrichten van de tekenen wil bereiken, namelijk dat mensen iets van zijn goddelijke binnenkant ontdekken en deel krijgen aan het Rijk Gods. Hij wil in Lourdes die figuurlijke kaasstolp van ons afnemen, opdat we zijn Woord horen en leren verstaan.”

Boodschap paus Franciscus voor Wereldziekendag 2022

Dertig jaar geleden stelde de heilige paus Johannes Paulus II de Wereldziekendag in (11 februari). Doel was om met deze dag bij het volk van God, de katholieke gezondheidsinstellingen en de burgermaatschappij aandacht te vragen voor de zieken en allen die met de ziekenzorg belast zijn.

Paus Franciscus is dankbaar voor wat er in de afgelopen dertig jaar op dit gebied is bereikt. Hij schrijft dit in zijn boodschap voor de Wereldziekendag van 2022, waarin hij waardering uit voor de stappen die al zijn gezet. De paus ziet echter ook de lange weg die nog te gaan is om voor alle zieken, ook op plaatsen en in situaties van de grootste armoede en marginalisering, een goede gezondheidszorg te garanderen.

Weest barmhartig

Het thema in de boodschap van de paus is: 'Weest barmhartig zoals uw Vader barmhartig is' (Luc. 6, 36). Daarmee richt hij de blik voor inspiratie op God, "die rijk is aan erbarming" (Ef. 2, 4) en die altijd naar Zijn kinderen kijkt met de liefde van een vader, ook wanneer zij zich van Hem verwijderen.

"God is kracht en tederheid samen. Daarom kunnen wij met verwondering en dankbaarheid zeggen dat de barmhartigheid van God zowel de dimensie van vaderschap als die van moederschap omvat (vgl. Jes. 49, 15), omdat Hij de zorg voor ons op zich neemt met de kracht van een vader en de tederheid van een moeder, er steeds naar verlangend ons nieuw leven te geven in de Heilige Geest," aldus paus Franciscus.

Wachten op bezoek

De paus herinnert er verder aan dat het nabij zijn van de zieken en de pastorale zorg voor hen niet alleen de taak is van professionele hulpverleners: "... de zieken bezoeken is een uitnodiging die door Christus gericht wordt tot al Zijn leerlingen. Hoeveel zieken en hoeveel ouderen leven thuis en wachten op bezoek! Het ambt van de troost is de taak van iedere gedoopte, die het woord van Jezus gedachtig is: 'Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht' (Mat. 25, 36)."

YAD VASHEM-ONDERSCHIEDING VOOR KARDINAAL DE JONG

Het Holocaust-herinneringscentrum Yad Vashem te Jeruzalem heeft op 31 januari bekend gemaakt dat het aan kardinaal De Jong de eretitel van 'Rechtvaardige onder de volkeren' heeft toegekend. Kardinaal De Jong, tijdens de Tweede Wereldoorlog aartsbisschop van

Utrecht, krijgt deze onderscheiding postuum vanwege onder meer zijn herhaaldelijke publieke verzet tegen de Jodenvervolging.

"Het Aartsbisdom Utrecht is blij met en dankbaar voor deze erkenning voor kardinaal De Jong," aldus kardinaal Eijk, de huidige aartsbisschop van Utrecht. Kardinaal De Jong heeft persoonlijk risico gelopen, onder meer omdat in de kluis van het aartsbisschoppelijk paleis de versleutelde onderduiknamen van Joodse kinderen werden bewaard.

In april 2018 werd de aanvraag voor de Yad Vashem-onderscheiding door kardinaal Eijk stilgezet, omdat er vermoedens waren geuit dat officiaal Felix van de Loo, een naaste medewerker van kardinaal De Jong, de rechtsgang tegen zijn neef Wilhelm van de Loo, een beruchte SS'er die in juni 1949 de doodstraf had gekregen, wilde beïnvloeden door zijn netwerk aan te wenden om hem te redden van het vuurpeloton. In dit verband kwam ook de cruciale vraag op of De Jong hierbij betrokken was. Archiefonderzoek door Joep van Gennip wees uit dat De Jong geen gratieverzoek wilde doen. Daarna werd de aanvraag [heropend](#).

De uitreiking van de Yad Vashem-onderscheiding zal later dit jaar geschieden door de ambassadeur van Israël in Nederland aan een familielid van kardinaal De Jong. Nadere details zijn nog niet bekend.

HEILIGEN

Casimir van Wilna (ook **van Grodno, de Grote** of **van Polen**), Litauwen; vorst; † **1484**.

Feest 4 maart.

Casimir werd als derde kind en tweede zoon van Koning Casimir IV († 1492) en koningin Elisabeth van Oostenrijk te Kraków geboren op 5 oktober 1458. Van jongs af aan gaf hij blijk van godsdienstzin. Daarbij onderging hij grote invloed van zijn leermeester Johannes Dugloss, genaamd Longinus, die [kanunnik](#) was te Krakow. Hij besteedde veel tijd aan gebed en andere geestelijke oefeningen.

Op zijn dertiende werd hij geroepen om de troon over te nemen van koning Matthias van Hongarije, omdat deze het volk tegen zich in het harnas had gejaagd. Met tegenzin voegde hij zich naar de wil van zijn vader en trok aan het hoofd van een leger op naar de Hongaarse grens (1471).

Daar aangekomen vernam hij dat het Hongaarse volk zich met zijn vorst had verzoend. Onverrichterzake keerde hij naar huis terug; blij dat hij geen gevecht had hoeven te leveren, en dat hij geen regeringsverantwoordelijk hoefde te dragen. Bij terugkomst sloot hij zich maanden op in een kasteel om er te bidden en boete te doen.

Ook op de aandrang van zijn dokters en wetenschappers om te huwen met de dochter van de Duitse keizer Frederik III (1481) ging hij niet in. Hij gaf er de voorkeur aan om celibatair te blijven en een godgewijd leven te leiden. Hij had grote devotie voor het altaarsacrament en voor de Heilige Maagd.

Op reis naar Litauwen werd hij ziek, en hij overleed in Wilna aan tuberculose, vijfentwintig jaar oud. Na zijn dood gebeurden er rond zijn graf zoveel wonderen dat een [kanunnik](#) er in 1604 een compleet boekdeel mee kon vullen. Intussen was hij in 1521 heilig verklaard.

ca 1895, glasschilderkunst.
Frankrijk, Bretagne, Plouvorn,
St-Pierre

Patronaten

Hij is patroon van Polen en sinds 1602 van Litauwen, omdat op zijn voorspraak de Russen werden tegengehouden; van de jeugd en van de Maltezer ridders. Zijn voorspraak wordt ingeroepen in de strijd tegen vijanden van het geloof en van het vaderland; tegen de pest en andere besmettelijke ziekten.

Afgebeeld

Hij wordt afgebeeld als prins (met scepter en kroon) of ridder met poolse insignes; met lelie of kruisbeeld. Aan kinderen werd hij voorgehouden als een kind dat aalmoezen gaf aan andere kinderen.

Mirakel van Amsterdam (of Mirakel van het Heilig Sarament); **1345**.
Feest zondag na 12 maart & **15 maart**.

1518. Gravure door Cornelis van Oostsanen. Nederland, Amsterdam, [BiN-collectie]

Het mirakel

De oudste tekst die ons is overgeleverd rondom het Mirakel van Amsterdam (of Mirakel van het Heilig Sacrament) stamt uit 1378 en is te vinden in een oorkonde van de Hollandse graaf Albrecht:

'In Amsterdam, gelegen binnen het bisdom Utrecht, was een man zwaar ziek en vreesde te sterven. Om hem de laatste sacramenten toe te dienen werd een priester geroepen. Deze gaf hem na de biecht het heilig sacrament van de eucharistie. Echter na het eten van de geconsecreerde hostie kon de zieke een braakneiging niet onderdrukken. Hij ging naar de brandende haard van zijn kamer en braakte daarin het sacrament uit. Daarop bleek dat de zieke niet alleen de hostie onbeschadigd had uitgebraakt, maar dat bovendien het brood niet door het hoog opvlammende vuur werd aangetast.'

Deze versie van het verhaal doet waarschijnlijk het meest recht aan de feiten. Later zullen allerlei toevoegingen het relaas steeds mooier maken.

Toevoegingen

Uit andere later bronnen weten wij dat de vrouw van de patiënt de hostie met de nodige eerbied boven het vuur heeft weggehaald en in een kostbaar kistje weggeborgen. De volgende morgen kwam een priester, verbonden aan de Oude Kerk, de hostie ophalen. Maar de dag daarop zweefde de hostie op miraculeuze wijze weer boven het vuur in de haard van de zieke man. Dit wonder herhaalde zich meerdere malen. Daarmee gaf het sacrament zelf te kennen dat er op die plek een kapel moest worden gebouwd ter nagedachtenis aan het wonder.

Heilige Stede

Reeds het volgende jaar stroomden pelgrims toe naar de Heilige Haardstede, ook verkort tot Heilige Stede. Er verrees een kapel, die middelpunt werd van een bloeiende devotie. Dat alles verdween met de Reformatie die in Amsterdam formeel in 1578 een feit was. Katholieke eredienst in het openbaar was verboden, dus ook elke vorm van processie. De devotie verhuisde naar de kapel op het Begijnhof, een katholieke enclave in het Calvinistische Amsterdam.

De kapel van de Heilige Stede ging over in Calvinistische handen. In 1899 was zij zozeer verwaarloosd en onderkomen dat men besloot tot afbraak. Enige jaren na 1988 heeft er op het Rokin nog een zuil gestaan uit de authentieke kapel bij wijze van gedachtenismonument.

Stille Omgang

Intussen hadden in de jaren tachtig van de 19e eeuw enkele katholieke vrienden uitgezocht welke route destijds de priester met het heilig sacrament had gelopen tussen de Oude Kerk en de Heilige Stede.

Zij besloten die route na te lopen en verkozen dat te doen in de vroege ochtend. Katholiek vertoon was immers nog altijd verboden in het openbare leven, maar mensen die in stilte een bepaalde route liepen door de stad kon men niets verbieden. Dit gebruik kreeg de naam van Stille Omgang en groeide in de loop van de 20e eeuw uit tot een ware massagebeurtenis.

In 1920 telde men twintigduizend deelnemers. Het hoogtepunt lag waarschijnlijk in 1957, toen plaatselijke kranten meldden dat er zo'n negentigduizend mannen hadden meegedaan aan de Stille Omgang. Na een flinke daling in de zestiger en zeventiger jaren van de 20e eeuw ligt het getal thans rond de tienduizend.

Digitale vastenkalender

Timmer je mee aan de weg

Over het synodaal proces

Dit jaar gaat de digitale Vastenkalender in onze parochie over het Synodaal Proces. Gedurende onze voorbereiding op Pasen stellen we onszelf iedere dag een vraag uit de lange lijst van vragen die we vanuit Rome toegestuurd kregen. Allemaal vragen die over onze toekomst gaan en over hoe wij die voor ons zien voor het derde millennium. De vragen worden voorzien van achtergronden en er is ruimte om te reageren. De reacties worden verzameld en zullen verwerkt worden in het antwoord van de parochie aan het bisdom.

Wil je ook elke dag een mailtje in je mailbox ontvangen en mee denken en praten en luisteren? Geef je dan op. Sarot@marthamaria.nl

BEZINNING

Telkens als je deze stilte vindt, ervaar je dat je een gift ontvangen hebt die in de ware zin van het woord 'beloften' inhoudt. Want het is in deze stilte dat nieuwe leven geboren kan worden. Het is deze stilte die de stilte is van vrede en gebed, omdat je weer teruggebracht wordt in het spoor van de ander die je leidt. In deze stilte verlies je je krampachtigheid en ontdek je jezelf als iemand die er ook mag zijn.

Dan ervaar je dat veel kan, maar veel niet hoeft. Het is de stilte van de armen van geest waarin je je eigen bestaan in de juiste proporties leert zien. In deze stilte worden je valse pretenties weggenomen en kun je de wereld om je heen weer met een zekere afstand zien.

Henri Nouwen *Met open handen* blz.18-19.